

[Holstein.]

sige, at Ordningen vil blive gennemført loyalt.“

Ja, jeg maa sige, at hvis den Gennemførelse, der har fundet Sted fra den højtærede Venstregerings Side siden 1922 — jeg ser bort fra det lille 2 Aars afmægtige socialdemokratiske Intermezzo og holder mig til dem, som i Virkeligheden fra 1922 til nu har haft Ansvaret for Danmarks Forsvarsvæsen, som de i øvrigt har haft Ansvaret for alle andre store politiske Spørgsmaal her i Landet —, hvis denne Gennemførelse skal kaldes loyal, saa maa det være Loyalitet i videre Forstand eller maaske Loyalitet helt uden Forstand eller Loyalitet over al Forstand.

Derefter lød den højtærede Statsministers Slutningsbemærkning saaledes:

„Hvis dette Forslag forkastes, vil Resultatet blive noget væsentligt ringere. Regeringen kan ikke tage Ansvaret for de Følger, som Forslagets Fald vil medføre for vort Neutralitetsforsvars gode Fremtid.“

Det var den daværende højtærede Statsministers Amen paa Forsvarsdebatten i 1922. Og hvad er der saa sket? Der er sket det — maaske som et Udslag af Loyalitet i videre Forstand eller Loyalitet over al Forstand —, at den nuværende højtærede Regering har forelagt et Forslag, som efter alle ansvarlige sagkyndiges Mening er langt, langt ringere end Forsvarsordningen i 1922, endogsaa efter Forsvarsministerens egen politiske Meningsfælde, den nuværende Generalstabschefs Formening.

Saaledes er Stillingen med Hensyn til det danske Forsvar i Øjeblikket.

Jeg vil gerne gøre nogle afsluttende Bemærkninger om de Forslag, vi har til Behandling, og hertil maa jeg vel regne baade den højtærede Forsvarsministers Forslag, som den ansvarlige Sagkundskab saa eftertrykkeligt har pulveriseret, og den ansvarlige Sagkundsks Forslag. Ja, naar jeg siger „pulveriseret“, er det ikke i den Forstand, at jeg mener, det skulde være meningsløst fra Ende til anden, men i den Forstand, at det ikke indeholder de Midler, som skal svare til det, der er Forsvarets Maal.

Forinden maa jeg dog faa Lov til, for at klarlægge mit Syn, at gøre nogle Bemærkninger om den nuværende storpolitiske Baggrund for den militærpolitiske Drøftelse, der her finder Sted. Hvad Bedømmelsen af de storpolitiske Forhold i Øjeblikket angaar, kan jeg i det store og hele slutte mig til den Tale, som en kendt politisk Skribent, Redaktør Chr. Reventlow for ikke mange Dage siden

skulde have holdt i Statsradiofonien. Paa enkelte Punkter er jeg uenig med ham; i hans Foredrag er der en Tendens til at fremstille Tyskland som en ædel forfulgt Uskyldighed og Frankrig som en brutal Voldsforbryder, men bortset fra denne følelsesbestemte Tendens, som maa staa for Hr. Reventlows Regning, maa jeg sige, at der, hvor hans klare Forstand raader, er hans Vurdering af den storpolitiske Situation fuldkommen rigtig, og jeg vil udtale min Beklagelse over, at den danske Befolkning ikke har faaet Lov til at blive bekendt med dette Foredrag, fordi det er blevet sablet ned af Statsradiofoniens Programudvalg med den Motivering, at det vilde medføre internationale Forviklinger. (*Holger Andersen*: Det er fuldkommen latterligt!). Ja, det er Ebberød-Diplomatil! Jeg vil gerne have Lov til, nu da jeg ser, at den højtærede Udenrigsminister gør mig den Ære at overvære disse Forhandlinger, at spørge ham, om det er Meningen, at Statsradiofoniens Programudvalg skal være Vice-Udenrigsministerium med Hensyn til Foredrag af udenrigspolitisk og militærpolitisk Art, hvis saadanne ønskes ført frem for Befolkningen, dette Programudvalg, som bestaar af Operasangere, Kunstnere og Journalister. Hvis den Kassing, der her har fundet Sted af Statsradiofoniens Statsraader, skal være et Præcedens, vil jeg gerne spørge, om Meningen da er, at naar som helst Statsraaderne lader et Foredrag om udenrigspolitiske Emner antage, er det dermed gyldigt sanktioneret som Udtryk for den danske ansvarlige Statsledelses Syn paa disse Spørgsmaal; for det maa jo være Konsekvensen af Kassationen af Redaktør Reventlows Foredrag, ellers er der ikke Skygge af Mening i det hele (*Holger Andersen* og *Willesen*: Det er der heller ikke!). Det tror jeg heller ikke, der er, og jeg synes, det, der er foregaaet, burde være en Indledning til en Nyordning af hele Radiospørgsmaalet.

Da jeg tror, at adskillige Medlemmer, der ikke til daglig beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, har overset en Udtalelse, som den tidligere svenske Udenrigsminister i det konservative Ministerium og en af Sveriges allermest ansete Jurister har fremsat i „Politiken“ paa 10-Aarsdagen for Vaabenstilstanden, nemlig Friherre Marks von Würtemberg, vil jeg endvidere gerne henvise til den. Han siger følgende om Folkeforbundet og, hvad der selvfølgelig har særlig Interesse for os, Folkeforbundets storpolitiske og militærpolitiske Værdi og Muligheder og de skandinaviske Staters Stilling til det:

„En lys og forhaabningsfuld Stemning